

เรื่องเสร็จที่/....

๒๕๖๐/๒๕๖๐

ที่
ส่ง
ให้
รับ
ทราบ
๒๕๖๐

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมและวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
ของสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษา

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๗๐๖/๒๐๔๙๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กระทรวงมหาดไทยได้รับแจ้งจากสภาวิศวกรและสภาสถาปนิกว่า ได้รับการร้องเรียนจากสมาชิกและสมาคมทางวิชาชีพเพื่อขอให้พิจารณาดำเนินคดีกับสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเรียกอื่นซึ่งรับให้บริการทางด้านวิศวกรรมและสถาปัตยกรรมอันเข้าข่ายเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเรียกอื่นนั้นมิได้เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพควบคุมจากสภาวิศวกรหรือสภาสถาปนิก จึงถือเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ซึ่งสภาวิศวกรและสภาสถาปนิกได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วเห็นว่า กรณีนี้มีประเด็นทางกฎหมายที่สำคัญและควรได้รับการพิจารณาวินิจฉัยให้เกิดความชัดเจนและเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินงาน จึงเห็นควรเสนอข้อหารือต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเรียกอื่นได้รับให้บริการทางด้านวิศวกรรมหรือสถาปัตยกรรมอันเข้าข่ายเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติวิศวกรฯ หรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติสถาปนิกฯ จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากสภาวิศวกรหรือสภาสถาปนิกหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่สอง กรณีที่สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเรียกอื่นได้รับดำเนินงานในโครงการที่เข้าข่ายเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม และได้มอบหมายให้บุคลากรของสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเรียกอื่นนั้นไปปฏิบัติงานโครงการดังกล่าวอันเป็นงานประเภท และขนาดที่เข้าข่ายเป็นงานในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามกฎหมายกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๙ บุคลากรดังกล่าวจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม และต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวิศวกรฯ หรือพระราชบัญญัติสถาปนิกฯ หรือไม่ อย่างไร

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๕/ ลงวันที่ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมและวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
ของสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษา

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๖/๒๐๔๔๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กระทรวงมหาดไทยได้รับแจ้งจาก สภาวิศวกรและสภาสถาปนิกว่า ได้รับการร้องเรียนจากสมาชิกและสมาคมทางวิชาชีพเพื่อขอให้ พิจารณาดำเนินคดีกับสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเรียกอื่น ซึ่งรับให้บริการทางด้านวิศวกรรมและสถาปัตยกรรมอันเข้าข่ายเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ และวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมตาม พระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของ สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเรียกอื่นนั้นมิได้เป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพควบคุมจากสภาวิศวกร หรือสภาสถาปนิก จึงถือเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ซึ่งสภาวิศวกรและ สภาสถาปนิกได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วเห็นว่า กรณีนี้มีประเด็นทางกฎหมายที่สำคัญและควรได้รับ การพิจารณาวินิจฉัยให้เกิดความชัดเจนและเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินงาน จึงเห็นควรเสนอ ข้อหารือต่อคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็น ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของ สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเรียกอื่นได้รับให้บริการทางด้านวิศวกรรมหรือสถาปัตยกรรมอันเข้าข่ายเป็น การประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามพระราชบัญญัติวิศวกรฯ หรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ตามพระราชบัญญัติสถาปนิกฯ จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากสภาวิศวกรหรือสภาสถาปนิก หรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่สอง กรณีที่สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของ สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเรียกอื่นได้รับดำเนินงานในโครงการที่เข้าข่ายเป็นการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม และได้มอบหมายให้บุคลากร ของสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเรียกอื่นนั้นไปปฏิบัติงาน โครงการดังกล่าวอันเป็นงานประเภท และขนาดที่เข้าข่ายเป็นงานในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตาม กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ หรือวิชาชีพ สถาปัตยกรรมควบคุมตามกฎหมายกำหนดวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๔๙ บุคลากร ดังกล่าวจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรม ควบคุม และต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวิศวกรฯ หรือพระราชบัญญัติสถาปนิกฯ หรือไม่ อย่างไร

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นควรให้มีการหารือคณะกรรมการกฤษฎีกา ในประเด็นดังกล่าว โดยมีความเห็นเบื้องต้น ดังนี้

๑. กรมโยธาธิการและผังเมืองเห็นว่า กรณีสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับ ของสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเรียกอื่นให้บริการทางด้านวิศวกรรมหรือสถาปัตยกรรมอื่นเข้าข่ายเป็น การประกอบวิชาชีพควบคุม หากเป็นสถาบันการศึกษาเอกชนการดำเนินการต้องอยู่ภายใต้การควบคุม ของสภาวิศวกรหรือสภาสถาปนิกตามพระราชบัญญัติวิศวกรฯ หรือพระราชบัญญัติสถาปนิกฯ แต่หากสถาบันการศึกษาดังกล่าวเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้งเป็นการเฉพาะ และกำหนดอำนาจหน้าที่ให้ดำเนินการที่เข้าลักษณะของการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม หรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมก็ไม่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติวิศวกรฯ หรือพระราชบัญญัติ สถาปนิกฯ แต่อย่างใด ทั้งนี้ เป็นไปตามแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๓๖/๒๕๑๓ เรื่องเสร็จที่ ๘๓๗/๒๕๔๖ และหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๐๖๑๗ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๕

๒. คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย คณะที่ ๑ เห็นว่า กรณีมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เข้าดำเนินงานที่เข้าข่ายเป็นการประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมโดยไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมที่เป็นนิติบุคคล หากกฎหมายจัดตั้งมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษานั้นได้ให้อำนาจและหน้าที่ไว้ก็สามารถดำเนินการได้ แต่บุคคลที่ดำเนินการแทน ในนามของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษานั้นต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม จึงจะสามารถดำเนินการได้

กระทรวงมหาดไทยจึงเห็นควรให้มีการหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาในประเด็นดังกล่าว เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินงานต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมโยธาธิการและผังเมือง) ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) ผู้แทนสภาวิศวกร ผู้แทนสภาสถาปนิก และผู้แทนที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษา ซึ่งรับให้บริการทางด้านวิศวกรรมหรือสถาปัตยกรรมตามที่ขอหารือ มีทั้งกรณีของสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยมีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษา ซึ่งรับให้บริการทางด้านวิศวกรรมหรือสถาปัตยกรรมอื่นเข้าข่ายเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมจะต้องยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรม ควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมหรือไม่ อย่างไร

เห็นว่า ผู้ใดจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม ต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมจากสภาวิศวกรตามมาตรา ๔๕^๑

^๑มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่น เข้าใจว่าตนพร้อมจะประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมสาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสภาวิศวกร

แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมจากสภาสถาปนิกตามมาตรา ๔๕^๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิก พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้วแต่กรณี โดยมาตรา ๔๙ วรรคสาม (๒)^๓ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกรฯ และมาตรา ๔๙ วรรคสาม (๒)^๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิกฯ ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมและวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมในกรณีที่เป็นนิติบุคคลไว้ว่าต้องมีผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท หรือสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน กรรมการ ผู้จัดการของบริษัท หรือผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคลเป็นผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม แล้วแต่กรณี ซึ่งการที่บทบัญญัติทั้งสองมาตราดังกล่าวได้กำหนดให้หุ้นส่วน กรรมการ หรือผู้จัดการของนิติบุคคลต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม จึงเป็นการมุ่งประสงค์ใช้บังคับกับนิติบุคคลที่เป็นเอกชน มิได้มุ่งประสงค์ใช้บังคับกับนิติบุคคลมหาชนที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๕) ที่เคยให้ไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๘๓๗/๒๕๔๖^๕ ว่า การที่รัฐได้ตรา

^๒มาตรา ๔๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมหรือแสดงด้วยวิธีใด ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนพร้อมจะประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมสาขาใด เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสภาสถาปนิก

^๓มาตรา ๔๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาวิศวกร

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาวิศวกร และถ้าขาดจากสมาชิกภาพเมื่อใดให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท หรือสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง หรือหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน กรรมการ ผู้จัดการของบริษัท หรือผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคลเป็นผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

^๔มาตรา ๔๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับสภาสถาปนิก

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องเป็นสมาชิกสามัญหรือสมาชิกวิสามัญของสภาสถาปนิกและถ้าขาดจากสมาชิกภาพเมื่อใดให้ใบอนุญาตของผู้นั้นสิ้นสุดลง

ผู้ขอรับใบอนุญาตที่เป็นนิติบุคคล ไม่ว่าจะเป็นนิติบุคคลซึ่งมีทุนเป็นของคนต่างด้าวจำนวนเท่าใด นิติบุคคลนั้นอย่างน้อยต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักร

(๒) ผู้เป็นหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วน กรรมการของบริษัท หรือสมาชิกในคณะผู้บริหารของนิติบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งหรือหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วน กรรมการผู้จัดการของบริษัทหรือผู้มีอำนาจบริหารแต่ผู้เดียวของนิติบุคคลเป็นผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

^๕บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง แนวทางการดำเนินการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ (การขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมประเภทนิติบุคคล) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๑๓๒๒ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กฎหมายมอบอำนาจในการควบคุมดูแลการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมให้แก่สภาวิศวกรก็เพื่อให้องค์กรดังกล่าวใช้อำนาจแทนรัฐในการควบคุมดูแลการประกอบวิชาชีพของเอกชนให้ได้มาตรฐาน และถูกต้องตามหลักวิชาการ

สำหรับประเด็นหารือนี้ ในกรณีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ สถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวมีสถานะเป็นนิติบุคคลมหาชน และมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามที่กฎหมายจัดตั้งกำหนดไว้ภายใต้ขอบวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษานั้น การที่กฎหมายจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้กำหนดวัตถุประสงค์ประการหนึ่งเพื่อให้บริการทางวิชาการหรือวิชาชีพแก่สังคม สถาบันอุดมศึกษาจึงย่อมสามารถให้บริการทางวิชาการได้โดยไม่ต้องดำเนินการยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม แม้ว่าการให้บริการทางวิชาการดังกล่าวจะเข้าข่ายเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมก็ตาม ทั้งนี้ การให้บริการทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐควรเป็นไปเพื่อประโยชน์ในการให้การศึกษา วิจัย และส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มีหลักสูตรกำหนดไว้ในสาขาวิชาที่จัดให้มีการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษานั้น ส่วนกรณีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ สถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวมีสถานะเป็นนิติบุคคลโดยผลของพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนฯ มิได้เป็นนิติบุคคลมหาชนที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ ดังนั้น หากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการให้บริการทางวิชาการที่เข้าข่ายเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมจึงต้องอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติวิศวกรฯ และพระราชบัญญัติสถาปนิกฯ ด้วย

ประเด็นที่สอง กรณีที่สถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษาได้รับดำเนินงานที่เข้าข่ายเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม และได้มอบหมายให้บุคลากรของสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานในกำกับของสถาบันการศึกษาไปปฏิบัติงานซึ่งเป็นงานประเภท และขนาดที่เข้าข่ายเป็นงานในวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม บุคลากรดังกล่าวจะต้องเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม และต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวิศวกรฯ หรือพระราชบัญญัติสถาปนิกฯ หรือไม่ อย่างไร

เห็นว่า มาตรา ๔๕^๖ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกรฯ และมาตรา ๔๕^๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาปนิกฯ ได้บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตในสาขานั้นจากสภาวิศวกรหรือสภาสถาปนิก แล้วแต่กรณี อันเป็นการควบคุมเพื่อถ่วงดุลความรู้ความสามารถของผู้ประกอบวิชาชีพ ประกอบกับกฎหมายจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม โดยกำหนดให้เฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเท่านั้นที่มีอำนาจหน้าที่กระทำการภายใต้วัตถุประสงค์ดังกล่าว แต่มิได้เป็นวัตถุประสงค์ในการให้อำนาจประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุมโดยตรงแก่บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

เป็นผู้รับผิดชอบในการสั่งการหรือปฏิบัติงานที่เข้าข่ายเป็นงานวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม จึงต้องได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมหรือวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม และต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติวิศวกรหรือพระราชบัญญัติสถาปนิกฯ แล้วแต่กรณีด้วย

(นายดิศทัต โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐